

1. Stoi na stacji kolej życia,
brudna, zmęczona, kolej życia.
Sapie, męczy się strasznie,
słysząc jak jest zdyszana kolej życia, życia

2. I znowu rusza, nagle rusza,
musi, choć wcale nie ma ochoty.
Wagonów z ludźmi wieloma,
to codzienności musi podołać, podołać.

Ref:

I po co, i po co
To życie to robi,
A czemu, a czemu
a Ciągle tak goni
Czy nie łatwiej stanąć na chwilę,
Zapatrzeć się na motyle

Lecz musi, lecz musi
to życie tak gonić,
Nie może, nie może gdy chwile postoi
to dalej i dalej, i w górę
Nie widzisz mnie, choć jestem obok

I gna to, to życie tak własną koleją
Spotyka, przemija, zostawia w pamięci
Przemyka jak mgnienie i trwa
Kolej życia

I po co, i po co
To życie to robi,
A czemu, a czemu
a Ciągle tak goni
Czy nie łatwiej stanąć na chwilę,
Zapatrzeć się na motyle

Lecz musi, lecz musi
to życie tak gonić,
nie może, nie może gdy chwile postoi
to dalej i dalej, i w górę,
nie widzisz mnie, choć jestem obok

I gna to, to życie tak własną koleją
Spotyka, przemija, zostawia w pamięci
Przemyka jak mgnienie i trwa
Kolej życia, Kolej życia, Kolej życia,